

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019-2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	WARSZTATY ORTOGRAFICZNE I INTERPUNKCYJNE
Kod przedmiotu/ modułu*	PS 22
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	polonistyka stosowana
Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	rok II, semestr 4
Rodzaj przedmiotu	przedmiot obowiązkowy
Język wykładowy	język polski
Koordynator	dr hab. Agnieszka Myszka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Ewa Oronowicz-Kida dr hab. prof. UR Agnieszka Myszka dr Małgorzata Kułakowska

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
4			30						2

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ zajęcia w formie tradycyjnej

☒ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu /modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość norm interpunkcyjnych i ortograficznych na poziomie szkoły średniej.
Chęć doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny oficjalnej i różnych stylów funkcjonalnych.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu/modułu

C ₁	Doskonalenie znajomości zasad poprawnej pisowni polskiej i umiejętności stosowania ich w praktyce
C ₂	zapoznanie studentów z różnymi źródłami poprawnościowymi (źródła tradycyjne i autorytatywne e-źródła)
C ₃	wykształcenie umiejętności wykonywania korekty ortograficznej i interpunkcyjnej tekstów użytkowych

3.2 Efekty kształcenia dla przedmiotu/ modułu (wypełnia koordynator)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	student/ka zna szczegółowo zasady pisowni i interpunkcji i zna różnice pomiędzy normą wzorcową i potoczną w tym zakresie, a także zna wydawnictwa poprawnościowe prezentujące obowiązujące zasady i zalecenia	K_W03
EK_02	student/ka potrafi krytycznie ocenić poziom językowy tekstów publicystycznych ze świadomością własnych braków i potrzebą doskonalenia pisanej odmiany polszczyzny	K_U07
EK_03	student/ka potrafi wypowiadać się na piśmie zgodnie z normami poprawnościowymi oficjalnej odmiany języka polskiego	K_U07
EK_04	student/ka rozumie, że poprawne posługiwanie się językiem polskim jest warunkiem skutecznej komunikacji	K_K02

3.3 Treści programowe (wypełnia koordynator)

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
<i>Nie dotyczy</i>

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Podstawowe zasady pisowni polskiej – fonetyczna, morfologiczna, historyczna i konwencjonalna. Poradnictwo poprawnościowe – przegląd literatury przedmiotu, poradnie językowe
Zakres użycia małej litery. Użycie wielkiej litery ze względów składniowych i znaczeniowych oraz emocjonalnych i grzecznościowych.
Pisownia nazw własnych: antroponimów, toponimów i urbanonimów; zasady pisowni mniej prototypowych nazw własnych: seryjnych wytworów przemysłowych, tytułów dzieł artystycznych
Zasady pisowni terminologii religijnej;
Zasady użycia liter i, j. Oznaczanie miękkości spółgłosek. Pisownia wybranych form deklinacyjnych i koniugacyjnych.

Pisownia skrótów i skrótowców
Zasady dotyczące pisowni łącznej lub rozdzielnej – zrosty, zestawienia, przymiotniki złożone, połączenia z liczebnikiem pół, partykuły itd.
Funkcje i zasady stosowania interpunkcyjnych znaków oddzielających; zasady stosowania znaków prozodycznych, emotywnych oraz znaków opuszczenia.
Użycie apostrofów. Zasady dzielenia wyrazów. Użycie łącznika w nazwach miejscowości, nazwiskach złożonych, przymiotnikach złożonych itp.
Transliteracja i transkrypcja słowiańskich alfabetów cyrylickich oraz liter „łacinki” nieobecnych w języku polskim
Korekta ortograficzna i interpunkcyjna tekstów użytkowych – ćwiczenia

3.4 Metody dydaktyczne

- prezentacje multimedialne,
- praca z komputerem (programy multimedialne do ćwiczeń ortograficznych i interpunkcyjnych),
- praca w grupach.
- ćwiczenia praktyczne z tekstem o zakłóconej poprawności – analiza przypadków, dyskusja, rozwiązywanie problemów

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, ocena wystąpień ustnych (prezentacji, referatów)	ćwiczenia
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, ocena dyktand, ocena efektów wykonywanych korekt tekstów	ćwiczenia
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, ocena dyktand, ocena efektów wykonywanych korekt tekstów	ćwiczenia
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest czynny udział w zajęciach (dopuszcza się jedną nieusprawiedliwioną nieobecność), przygotowywanie się do nich (krótkie referaty lub prezentacje), napisanie dyktanda lub zrobienie korekty tekstu – sprawdzian poziomu opanowania zasad pisowni polskiej</p> <p>Ocena łączna z pracy pisemnej, aktywności na zajęciach i dyktand oraz pracy analitycznej:</p> <p>Dyktanda, referaty: 40% ostatecznej oceny</p> <p>Analiza tekstów: 30% ostatecznej oceny</p> <p>Aktywny udział w zajęciach: 30% ostatecznej oceny</p>
--

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, napisanie referatu, wykonywanie prac domowych itp.)	20
SUMA GODZIN	52
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Wielki słownik ortograficzny PWN, 2012, pod red. E. Polańskiego, Warszawa.

<http://so.pwn.pl/zasady.php>

http://www.rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=category&id=43&Itemid=59

Literatura uzupełniająca:

Anusiewicz J., Sławiński J., 1996, *Słownik polszczyzny potocznej*, Warszawa–Wrocław.

Bańko M. (red.), 2006, *Polszczyzna na co dzień*, Warszawa.

Bańko M. (red.), 2008, *Wielki słownik wyrazów obcych PWN*, Warszawa.

Bartmiński J. (red.), 2001, *Współczesny język polski*, Lublin.

Bąba S., Liberek J., 2003, *Słownik frazeologiczny współczesnej polszczyzny*, Warszawa.

Czarnecka A., Podracki J., 1995, *Skróty i skrótowce*, Warszawa.

Dubisz S. (red.), 2008, *Uniwersalny słownik języka polskiego PWN* (t. I–IV), Warszawa.

Grzenia J., 1998, *Słownik nazw własnych: ortografia, wymowa, słotwórstwo i odmiana*, Warszawa PWN.

Jodłowski S., 2002, *Zasady interpunkcji. Podręcznik*, oprac. nauk. i red. J. Godyń, Wydawnictwo Tomasz Strutyński, Kraków.

Kamińska-Szmaj I. (red.), 2002, *Słownik wyrazów obcych*, Wrocław.

Karpowicz T., 2009, *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Markowski A. (red.), 2008, *Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN*, Warszawa.

Markowski A., 2012, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa.

- Müldner-Nieckowski P., 2007, *Wielki słownik skrótów i skrótowców*, Wrocław.
- Piotrowicz A., M. Witaszek-Samborska, *Poradnictwo językowe a zmiany w normie kodyfikowanej*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 125–133.
- Podracki J., 2005, *Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania*, Świat Książki – Bertelsmann Media, Warszawa.
- Polański E. (red.), 2005, *Nowy słownik języka polskiego z frazeologizmami i przysłowiami*, Warszawa.
- Polański E. (red.), 2012, *Wielki słownik języka polskiego*, Warszawa.
- Przybylska R., Przyczyna W. (red.), 2004, *Zasady pisowni słownictwa religijnego*, Tarnów.
- Saloni Z., 2011, *Co w roku 2010 obowiązuje w pisowni polskiej?* „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 117–124.
- Sikora K., M. Rak., 2011, *Nowe tendencje w interpunkcji – przecinek (na materiale internetowym)*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 188–194.
- Walczak B., 2011, *Ewolucja języka a kodyfikacja normy*, „Język Polski” XCI, z. 2–3, s. 103–108.